Írta: Pálosy Éva
2012. február 19. vasárnap, 10:39 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 08:19

Nagyszombaton

„A konyha felől nagyon ismerős, de nagyon szokatlan illatot hozott a szél. Ott bent – tagadhatatlanul – sonkát főztek. Igazi húsvéti szag terjengett az udvaron. A kemencében kalács sült s szaga elvegyült a főlő sonka fűszeres illatával.

– Nagyszombat van! – gondolta Ágnes és megállt egy pillanatra. – Nagyszombat! Ilyen szag csak húsvét előtt van. – Egészen megilletődött ettől a megállapítástól, pedig már egy hete készülődtek Márival, hogy elmennek a feltámadásra. […] Ágnes bement a szobába. A sonka szaga ide is utána lopakodott, de nem bánta. Kinyitotta az ablakot és elnézte a kék eget, azután lassan öltözködni kezdett. Ma nem akart többet dolgozni, nagyszombat volt…

Délután négy óra körül elindultak Szentbék felé. Lassan, megfontoltan lépegettek, nem volt sietős a dolguk, hiszen a feltámadást nem lehet megkezdeni, míg haza nem hajtott a csordás, meg a kanász. Meg-megálltak a szomszédok földjénél, megnézték, megdícsérték, vagy ócsárolták, ahogy éppen megérdemelte. Alkonyodott már, amikor beértek a faluba. A házak fehérre meszelve, ünnepi díszben várták a húsvétot. A kiskertekben nyilott a lila jácint, meg a nárcisz s illatukba itt is sonka-, meg kalácsszag vegyült. A fiatal asszonyok, leányok feltürt szoknyával iparkodtak végleg kiszépíteni az utcát, ami nem volt egészen felesleges igyekezet tőlük, mert hiszen pár pillanattal előbb haladt el az utcán a tehéncsorda, meg a sertésfalka. A házacskák kéménye ég felé küldte füstjét, s a füst fekete szalagja beléolvadt az alkonyat nagy szürkeségébe.

Azután megindult a feltámadási körmenet. Ágnes ott ment a nép között és énekelte: – *Feltám adt Krisztus e napon. Alleluja, hála légyen az Istennek!*

A lelke végtelen békességgel telt meg. – *Alleluja, hála légyen az Istennek!* –mondta az ajka, a szíve, minden sejtje, vérének minden cseppje. –
Alleluja, alleluja
…”

Részlet Pálosy Éva: A földnek teremni kell című regényéből. Élet regények. A Szent István-Társulat kiadása. Budapest, 1935.66-68.